Alman Okulunda Emri Bil-Maruf Nasıl Yapılmalıdır?

Soru: Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve beraketuhu. Degerli hocalarim, Allahu teala sizlerden ve bagli oldugunuz kapidan razi olsun, rahmet ve bereketini esirgemesin.

Ben 18 yasinda, almanyada okuyan bir ögrenciyim.
Bilindigi gibi alman okuluna gidiyorum ve sinif arkadaslarim, cevrem, ögretmenlerim hep gayrimüslim. benim sorum sudurki, böyle bir cevrede en güzel sekilde "emri bil maruf ve nehyi anil münker" nasil olur ? dialogcular gibi ayni ve güzel yanlarimizi bulup "hepimiz bir olmasakta hepimiz bir olduk" misaline yakin bir durum mu olmasi gerekiyor, yoksa güzel bir teblig metodu ile bunun tersine dogru hareket etmek mi gerekiyor ?

Allah yar ve yardimciniz olsun !

Cevap:
Ve Aleyküm Selâm ve Rahmetullâhi ve Berakâtuhu.

Öncelikle şurayı belirtmek gerekir ki, işin aslında o okula gitmemeniz gerekiyordu. Ancak bu konu çok uzun ve tartışmalara sebep olacak bir konu olmasından dolayı detaya girmeyeceğim.
Biz sorunuzu buna rağmen o Alman okuluna gittiğiniz üzerinden cevaplamaya çalışalım. Emri bil maruf- Nehyi anil münkeri Allahu Teâlâ bizlere emir buyurmuş ve her emir içinde şerî bir ölçü tayin etmiştir. İslâm'ı yaymak için tebliğ etmek, İslâm'ın hak olduğunu ve güzelliğini yansıtabilmek içinde kendi şahsımızda İslâm'ı en güzel şekilde yaşamamız gerekmektedir. İslam bize hem İslâm'ı tebliğ görevi yüklemiş, hem de aşağıdaki ayeti kerime ile Yahudi ve Hıristiyanları (diğer ehli küfürde evlâ tarikle buraya girer) dost edinmemizi yasaklamıştır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لاَ تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

"Ey iman edenler! Yahudileri ve Hıristiyanları dostlar edinmeyin. Onların bazısı, bazısının dostlarıdırlar. İçinizden kim onları dost edinirse şüphe yok ki, o da onlardandır. Muhakkak ki Allah o zalimleri hidayete, doğru yola iletmez." (Mâide Sûresi, 5:51)

O zaman size düşen şey, dinler arası diyalog gibi yanlış bir fikriyatla hareket etmek değil; Yani hepimiz biriz, Yahudilikde Hıristiyanlıkta hak dindir (hâşâ) gibi söylemler ile değil, sizin de dediğiniz gibi, bir yandan İslâm'ı güzel bir tebliğ metodu ile tebliğ ederken, aynı zamanda da onlarla dostluk ilişkileri kurmaktan uzak durmakla islamı tanıtmak olacaktır. Zira dost olma meselesinde üstteki ayette açık bir nehiy söz konusudur. Ancak dost olmamayı yanlış anlamamak lazım dır. Bu onlara karşı hakaretvâri, hiç konuşmayan tavır takınmak değil, bilakis yumuşak bir dille islamın güzelliğini ortaya koyarak, onlar sorunca cavaplayarak ve gerektiğinde onlara iyilikde dahi bulunarak olmalıdır. Yalnız onlara islamın aleyhine olacak bir noktada yardımcı olamayız. Onlarla kurulacak samimiyetin bizi etkileyeceğini

unutmamak gerekir. Zira onlarla kurulacak samimiyet,onların bâtıl bir din üzere olduğunu kendilerine söylememize mani olabilir ve onlara söyleyeceğimiz sözlerin tesirini de azaltabilir yada tamamen giderebilir.

İlgili ayeti kerimenin tefsirine baktığımız da , Taberî ve Kurtubi emsali tefsirlerin beyanına göre; bu ayet, kalplerinde hastalık, dünyevi endişe bulunan, ekonomi ve kaba güç korkusu bulunan kişiler hakkında inmiştir. Onlara (kâfirlere) Müslümanların strateji ve sırlarına dahi güven beslemeyin, onların hiçbir zaman İslam'a faide getireceğini düşünmeyin onları veli yani sırdaş, dava arkadaşı, halif(antlaşmalı) aynı safta kişiler bellemeyin.
Yaşadığımız ortamda kâfirlerin dünyasına katılmadan, onların fikirlerini benimsemeden onlara emr-i maruf yapmak(İyiliği emretmek) ise islamın zaferinedir ve yapılmalıdır. Sıradan sıkı dost ve dayanışma olmadan insani ilişkilere girmekte bir beis olmadığı gibi onlara tebliğ yapabilmenin de öncülüdür.

Diyalog ise tamamen Allah cc' ın son din ve önceki dinleri nasih kabul ettiği İslam dinini mensuh olan dinlerle aynı çatı altında işler hale getirme çabasıdır. Bu tamamen yanlış, hatta İslam'ı tahrif veya en azından noksan kabul eden bir fikrin tezahürüdür. İslam'da sanki bütün dünyayı yönetebilecek donanım yokta diğer dinlerden bu eksik tamamlanacak. Böyle bir görüş ancak islâma ihanet olarak değerlendirilebilir.
Fiili veya potansiyel olarak İslam'a karşı ferdî veya toplumsal çalışmalarda bulunmayan kişilerin görüş ve etkisinde kalmadıkça insani münasebetlerimizi tebliğ amaçlı sürdürmek bu ayetin altında değil, emr-i marufla ilgili ayetin tahtında değerlendirilmelidir kanaatindeyim.

Tebliğin nasıl yapılması gerektiğine dair burada detaylı bir izah yapmak biraz imkan dışı olduğundan, bu konuda Peygamber Efendimiz (Sallallahu aleyhi ve selem) 'in ehli küfre nasıl bir tavır sergilediğine ve İslâmı nasıl tebliğ ettiğine dair eserlerden istifade etmeniz faydalı olacaktır(İslamda tebliğ metodu kitapları gibi).

Selam ve dua ile..

Üveys AKI